

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published semi-weekly by
 The Ukrainian Labor News Ass'n
 500 Pritchard & McGregor Sts.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription \$4.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду
 виходить два рази на тиждень
 в середу і суботу.

Видавниче Товариство
 "Українських Робітничих Вістей"
 ПЕРЕКЛАДАЄ НА РУС.
 Редакція за оголошення не відповідає.
 Рубоїський не звертає ся.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 500 Pritchard & McGregor Sts.
 Winnipeg, Man.

ЗАТИШЕ.

Від якогось часу з Європи не приходять жадні вісти, які вказували би на розпочаті якоїсь нової авантюри зі сторони буржуазії проти совітських республік.

Після розгрому білогордійських банд Вранглія совітськими арміями, французька а по часті й англійська буржуазія не може на разі придумати, кого-б то-ше вислати в ролі свого скаженого іса проти робітників і селян Росії і України. Не так вона не може придумати, кого-б то вислати проти совітських республік, як на ділі — не має кого вислати.

Плянувала т. зв. "ліга націй" якусь армію, яка мала-б наглядати над плескітвом на Литві, а на ділі мала бути готовою на всяку есенціальність до боротьби з Савітами, але дотепер майже нічого певного в сій справі не рішено. Сю армію мали рекрутувати всі краї, входячі в склад "ліги націй".

В справу сформована армія "ліги націй" і вислана її на Литву вмішали ся також і Савіти. Вони виразно зажадали Литви, що не дозволять перебувати військ "ліги націй" на литовській території, бо се порушило би совітсько-литовський договір. Савіти свідомо того, що мина "плескіткова" армія була би в дійсності вислана проти них. Таку заяву Савіти передали литовській представниці "ліги націй" і додав від себе, що висланню армії "ліги націй" на Литву виключає ся нова війна з Савітами, чого зовсім не хочуть банити Литовці.

Совітське правительство заявило також Польщі, що воно рішучо протестує проти вислання армії "ліги націй" на Литву і робить Польщу відповідальною за акцію тої армії.

На разі ціла ся справа закінчила ся на тим, що минулої суботи "ліга націй" закінчила вже свою сесію і делегати її розішлись на "відпочинок", а про плескіт на Литві і висланню туди армії "ліги націй" згадала лише спізнана телеграма з Варшави за два дні 11 грудня, що "двогінска" міжнародна армія, зложена з французьких, англійських, бельгійських, еспанських, шведських і данських ювінів, прибуде до Вільни в місяці січня, а самий плескіт відбудеть ся в місяці лютому.

Чи буде з тої муки який хліб, не знати. В кожній разі, як би навіть і було 2.000 антантських ювінів на Литві, то вони не становлять небезпеки для совітських республік. Хоч з другої знової сторони, коли би у міжнародної буржуазії були вигяди воювати далі з совітськими республіками, то сі дві тисячі були би лише форпостом великої армії, вони були би лише вислана на зацілку для розпочаття нової авантюри проти совітських республік. Однак хочеть ся вірити, що після всіх дотеперішніх неадекватних спроб повалити Савіти буржуазія не пустить ся на нову авантюру проти совітських республік під претекстом "плескіт" на Литві.

Нема також вигядів, щоби антантські імперіялісти вислали проти совітських республік Румунію. Хоч між нею і совітськими республіками є недорозуміння іза Бесарабії,

яку аліанти признали Румунії, і хоч час від часу поповняють ся вістки — в більшості не правдиві — про приготування Румунії до війни, або про нагромадження Савітами військ на бесарабській границі, то оскільки се буде залежати від совітських правительств, вони уживуть всіх зусиль, щоби погладити всякі недорозуміння між собою. Шо-ж зново до Румунії, то не хочеть ся також вірити, щоби вона послухала Франції чи кого там і йшла тепер війною проти України і Росії, коли не зробила сего тоді, як поляки були в Києві. Тоді була ліпша нагода спечи для себе печеню, однак Румунія на се не зважила ся. Тепер-же, коли поспадній небезпечний ворог совітських республік Вранглія побитий, Румунії непотратним було би починати війну з Савітами. І більше як певно, що вона на се не рішить ся.

На Кавказі Савіти стоять також добре. Вірменія стала совітською республікою, а навіть меншевицька Грузія щораз більшешивити ся і є надія, що вона піде нездовго садами своїх судосуд, Азербайджану і Вірменії. Мустафа Кемаль Паша, провідник турецьких націоналістів, також добре тримаєт ся і веде свої операції в порозумінню з Савітами.

Після всего вище сказаного насуваєт ся питання, чи антантська і взагалі міжнародна буржуазія ліпше ще яку авантюру проти совітських республік, чи полишить їх в спокою, возмутьт ся за відбудівництво і будівництво на комуністичних основах, будівництво для добра широких працюючих мас.

Стоїмо на переднодню, коли теперішнє затишє в Європі має бути початком живої, творчої праці в совітських республіках — бодай до того часу, доки не прийдет ся зноу замінити плуг і молот на меч, щоби стати в обороні повстающего в котрімсь краю проти своєї буржуазії брата пролетаря і бідного селянина.

талісти, залучені в синдикати, якого представником в Москві був голосний послідним часом Вашингтон Б. Вандерліп, організує на Сибірі великі концесії на експлоатацію нафти, вугля і риби. Той самий синдикат буде в Злучених Державах фіскальним агентом совітського правительства, себ-то буде фінансувати всі змовленія Савітської Росії в Америці. Той самий синдикат дістав також через Вандерліпа замовлення від Савіт на суму трох мільярдів доларів.

Так що й Злуч. Держави, котрі на чолі з п. Висломом і п. Колбієм так дуже ворожо відносили ся цілий час до совітських республік, з недалеких уступлень сих панів від державної керми змінять дістав відношенє до совітських республік і будуть вести з ними торговлю.

І ми стоїмо на переднодню, коли кінець буржуазній світ мусить примирити ся з існуванням совітських республік і мусить навзвастися з ними коли не прийматиме зноу ініціативи в Лондоні пропонував англійський кабінет, але що російське правительство зовсім не дало своєї згоди на сю нову видумку британських дипломатів.

Але в ту хвилину Румунія могла удати, що вона надієт ся на можливість згоди російського правительства. Шобні в неї не оставалось відношенє до сего ніякого сумніву, совітське правительство при кімці серіяні повідомило її, що лондонська конференція не відбуде т ся, і що таким робом одиноким шляхом для погодження непорозумін між Росією і Румунією оставе ся шлях безпосередних між ними переговорів.

КООПЕРАТИВНЕ БУДІВНИЦТВО НА УКРАЇНІ.

До останного часу Центросоюз був представлений на Українці лінійною управою Центросоюза. Побіч з сего у Центросоюзі функціювали області союзи кооператив: Дніпросоюз, Поюор (споживчий кооператив південної Росії), Урбросекція (всукраїнський союз робітничих кооперативів). Тепер утворено один всукраїнський союз кооперативів (вукроспілку), тимчасове правління котрого складаєт ся з 7 осіб, з них одини делегатовані Центросоюзом, 2 — Дніпросоюзом, 2 — Урбросекцією, 1 — Поюором, 1 — Наркомпродом (народним комісаріатом продовольчих справ). Всі області кооперативних союзів — Поюор, Дніпросоюз — зрештою організовані в губсоюзи, причім Дніпросоюз часово, до утворення волинського й подільського губсоюзів, облужив і сі губерній.

Весь актив, пасив і технічний апарат південної управи Центросоюза передано цілком вукроспілку. Тепер майже по цілій Україні кінить ся переведенє з жите декрету з 20. лютого 1919 р. В жовтні 1920 плановано скласти всукраїнський кооперативний з'їзд, на котрім вибрало би ся постійне правління вукроспілку ("Екон. Жизнь" з 8.X. 1920.)

Совітська федерація.

Російська, соціалістична, федеративна, совітська республіка складаєт ся з таких частин: Росія, Україна, Азербайджан, Башкірія, Бухара, Хива, Карелія, Кіргізія, Сибір, Татарщина, Туркестан, Білорусь. Весь простір обимає 17 1/2 мільйонів кв. м. Населенє виносить 120 мільйонів мешканців.

Товариші Робітничі! Не забувайте про "Укр. Роб. Вісти"! Використайте кождо на годину для оказания їм помічи!

З СЛАБОТ ГОЛОВИ НА ЗДОРОВУ.

Не раз вже совітське правительство зверталось до Румунії з пропозицією вступити в мирові переговори. Миротворчів стремління його напостикались на глуху стіну впертої і мало зрозумілої недоброті. Але те, що відбулось з поспадною обміною нот між російським і румунським правительствами, перевищавє все допустиме в області дипломатії, в котрій ми привиче вже очікуєт всяких неімовірних інцидентів і образців класичного лицемір'я.

У відповідь на нашу послідні мирові пропозиції з дня 6. серпня румунське правительство заявило, що, в виду маючої ся відбутися за починю Лойд Джорджа загальної мирові конференції в Лондоні, воно не вважає потрібним вступати з нами в безпосередні мирові переговори. Се було якимсь виркотом від прямиї відповіді, бо-румунське правительство добре знало, що конференція в Лондоні пропонував англійський кабінет, але що російське правительство зовсім не дало своєї згоди на сю нову видумку британських дипломатів.

Але в ту хвилину Румунія могла удати, що вона надієт ся на можливість згоди російського правительства. Шобні в неї не оставалось відношенє до сего ніякого сумніву, совітське правительство при кімці серіяні повідомило її, що лондонська конференція не відбуде т ся, і що таким робом одиноким шляхом для погодження непорозумін між Росією і Румунією оставе ся шлях безпосередних між ними переговорів.

Сю опрєдєлена заява псувала гру румунського кабінету і не давала йому можливости продовжати свою тактику лицемірних еківоків (двозначностей) і крутість. Шо-ж зробило румунське правительство? Воно поступило дуже просто: передбачаючи негативне відношенє совітського правительства до затій лондонського кабінету, воно опублікувало свою згадану вище відповідь на нашу мирові пропозиції в перекрученім виді.

В тей час, як воно під претекстом будучої лондонської конференції фактично відмовилось вступити з нами в мирові переговори, воно виложило свою відповідь в такім виді, що можна було подумати, будь-то воно в дійсності виявило згоду для приступлення до безпосередних мирових переговорів з совітською Росією. І шоби остаточнє збити з пантелику суспільне ввідо, воно почало тепер в своїй пресі кампанію інсинуацій проти совітської Росії, у віряючи, що вона будь-то ухилилєт ся від розпочаття мирових переговорів, на котрі румунське правительство ніби вповні згодило ся.

Сій тактиці еківоків і сіяні

НАМИРИ ЯПОНСЬКОГО ІМПЕРІАЛІЗМУ.

Послідні десятиліття для Далєкого Сходу характеризують ся неперервним зростом японського імперіялізму, котрий поставив своєю задачею перемінити маленьку островну Японію в світову колоніальну державу.

В першу чергу японський імперіялізм звернув свої очі на азійський материк і тут розпочав прочищати ґрунт для свого будучого панованія. Упала під ударами японського багнета незалежна "Крайна Равнінна Спокою" — Корея. В результаті російсько-японської війни Японія отримала південну Манчжурію і майже цілий Квантунський півостров. Початок світової імперіялістичної війни дав можливість жовтому хижакові наложити свою хижацьку лапу на Шантунський півостров. Але все се — тільки окремі частини великого пляну, котрий був намічений японським імперіялізмом і котрий методично, вперто здійснюєт ся нині правительством

Японії — островна держава; вона дуже побільшилась численню і, природно, відчуває потребу поширити ся територіяльно. Є і другий момент, — се стремління забезпечити себе на рахунок закріплення за собою найбільших стратегічних важких пунктів Тихоокеанського побережа. Се мотиви, котрі на перший момент обуславлювали зріст японського імперіялізму. Тепер Японія виростає в велику імперіалістичну державу. Вона бере участь в світовім концерті великих держав і вона вже не хоче вдовольнитись скромною роллю власної самозахорони. Тепер творчі японського імперіялізму мріють про об'єднання азійських народів під гегемонією Японії. Клич "Азія для Азійців" — тепер боевий клич японського імперіялізму.

В імя здійсненя сего клича Японія нічого не жалє Вона їд хородною все даліє і даліє уружуєт ся, вона поспішає з будовою флоту; вона

не жалє средств на підкупленє генералів, отаманів, мандаринів, преси, — словом, всіх і вся, хто хоче служити японському імперіялізму.

Если говорити про найбільші задачі, котрі тепер ставит перед собою японський імперіялізм, то їх можна представити в слідуєчий спосіб. Без сумніву, Японія хоче стати твердою ногою на азійським материку. Вона не тільки хоче вдержати за собою Шантунг, Квантунг, південну Манчжурію, але вона думає, очевидно, продовжити загрождуючу побережну пологу далеко на північ т. е. приділити до Квантунга Приморську область російського Далєкого Сходу, т. е. утворити неутраляну безпеку для себе, як островної держави. Те, що тепер робить ся в Приморській області, має дуже сильно запевняє в сих припущеннях. Японія заняла тепер своїми військами Владивосток, Хабаровськ, Нікольськ-Уссурийський, а також Сахалін і Николаєвськ на Амурі — всі опірні стратегічні пункти, що вповні недвозначно вказує на наміри японської команди. Акт розоруженя в Приморській області російських військ; захопленє російських воєнних кораблів і розоруженє кріпостних фортив вказуєт на те, що Японія домагаєт ся розоруженя Тихоокеанського побережа. Сим Японія робить спробу забезпечити себе і відгородитись від якої-б то совітської Росії.

Але Японія не тільки хоче себе відгородити, вона стараєт ся зробити те саме відносно своєї жертви — Китаю, котрий вона щораз більше відгороджує від совітської Росії коридором, який повинен тягнути ся з південної Манчжурії через північну Манчжурію і дістати продовженє в Монголії. Тепер японська команда відтягає війська із Забайкальської області і зосереджує їх в Манчжурії.

Відгородившись таким робом, японський імперіялізм, очевидно, думає продовжати своє діло закріплення ся на азійським материку. Покищо в сих намірах він не стрічає перепон, але се тільки тепер, так як сили ворожі японському імперіялізму лише починають розвивати свою протидіяльність. Послідні події в Китаю поставили Японію перед серйозними трудностями, так як японським імперіялістам приходиться зноу починати снувати свої сіти, бо старі сіти розірвались послідними подіями. Розгром партії "Аньфустів" — серйозний удар японському впливови не тільки в Китаю, але і на цілім азійським материку. Проти домаганя японського імперіялізму повстають тепер працюючі маси цілого Далєкого Сходу. Палаюча в огні повстань Корея, Китай, починаючий нову революцію, російське населенє Далєкого Сходу, палаюче, ненавистю до японського насила, — все те споює працюючих Далєкого Сходу в одну армію, котра вже виділяє передові ряди на поле боротьби, і ся боротьба розвиваєт ся тепер під кличами оборони, за знищенє японського імперіялізму.

Вл. Віленський-Сібірськв.

Під Савітами в Мінську.

В Мінську виходять такі часописи: в російській мові "Звезда", в білоруській мові "Савецкая Беларусь" і в польській мові "Комуніста" і одна жидівська часопис. Всі школи правильно функціюють. Доріжня велика. Польські марки і старі царські рублі не приймають ся. На чолі ревкому Білорусі стоїть Олександр Черняков. ("Б. С.")

Многочисленний Далєкий Схід збирає великі сили, удар, правдоподобно, буде сильний. Японський імперіялізм поспіє на Далєкім Сході ненависть, — тепер він повинен пожити бурю революції, і тут знайти разом з своїми замірами — остаточну загибєль.

Відгородившись таким робом, японський імперіялізм, очевидно, думає продовжати своє діло закріплення ся на азійським материку. Покищо в сих намірах він не стрічає перепон, але се тільки тепер, так як сили ворожі японському імперіялізму лише починають розвивати свою протидіяльність. Послідні події в Китаю поставили Японію перед серйозними трудностями, так як японським імперіялістам приходиться зноу починати снувати свої сіти, бо старі сіти розірвались послідними подіями. Розгром партії "Аньфустів" — серйозний удар японському впливови не тільки в Китаю, але і на цілім азійським материку. Проти домаганя японського імперіялізму повстають тепер працюючі маси цілого Далєкого Сходу. Палаюча в огні повстань Корея, Китай, починаючий нову революцію, російське населенє Далєкого Сходу, палаюче, ненавистю до японського насила, — все те споює працюючих Далєкого Сходу в одну армію, котра вже виділяє передові ряди на поле боротьби, і ся боротьба розвиваєт ся тепер під кличами оборони, за знищенє японського імперіялізму.

Відгородившись таким робом, японський імперіялізм, очевидно, думає продовжати своє діло закріплення ся на азійським материку. Покищо в сих намірах він не стрічає перепон, але се тільки тепер, так як сили ворожі японському імперіялізму лише починають розвивати свою протидіяльність. Послідні події в Китаю поставили Японію перед серйозними трудностями, так як японським імперіялістам приходиться зноу починати снувати свої сіти, бо старі сіти розірвались послідними подіями. Розгром партії "Аньфустів" — серйозний удар японському впливови не тільки в Китаю, але і на цілім азійським материку. Проти домаганя японського імперіялізму повстають тепер працюючі маси цілого Далєкого Сходу. Палаюча в огні повстань Корея, Китай, починаючий нову революцію, російське населенє Далєкого Сходу, палаюче, ненавистю до японського насила, — все те споює працюючих Далєкого Сходу в одну армію, котра вже виділяє передові ряди на поле боротьби, і ся боротьба розвиваєт ся тепер під кличами оборони, за знищенє японського імперіялізму.

Відгородившись таким робом, японський імперіялізм, очевидно, думає продовжати своє діло закріплення ся на азійським материку. Покищо в сих намірах він не стрічає перепон, але се тільки тепер, так як сили ворожі японському імперіялізму лише починають розвивати свою протидіяльність. Послідні події в Китаю поставили Японію перед серйозними трудностями, так як японським імперіялістам приходиться зноу починати снувати свої сіти, бо старі сіти розірвались послідними подіями. Розгром партії "Аньфустів" — серйозний удар японському впливови не тільки в Китаю, але і на цілім азійським материку. Проти домаганя японського імперіялізму повстають тепер працюючі маси цілого Далєкого Сходу. Палаюча в огні повстань Корея, Китай, починаючий нову революцію, російське населенє Далєкого Сходу, палаюче, ненавистю до японського насила, — все те споює працюючих Далєкого Сходу в одну армію, котра вже виділяє передові ряди на поле боротьби, і ся боротьба розвиваєт ся тепер під кличами оборони, за знищенє японського імперіялізму.

Відгородившись таким робом, японський імперіялізм, очевидно, думає продовжати своє діло закріплення ся на азійським материку. Покищо в сих намірах він не стрічає перепон, але се тільки тепер, так як сили ворожі японському імперіялізму лише починають розвивати свою протидіяльність. Послідні події в Китаю поставили Японію перед серйозними трудностями, так як японським імперіялістам приходиться зноу починати снувати свої сіти, бо старі сіти розірвались послідними подіями. Розгром партії "Аньфустів" — серйозний удар японському впливови не тільки в Китаю, але і на цілім азійським материку. Проти домаганя японського імперіялізму повстають тепер працюючі маси цілого Далєкого Сходу. Палаюча в огні повстань Корея, Китай, починаючий нову революцію, російське населенє Далєкого Сходу, палаюче, ненавистю до японського насила, — все те споює працюючих Далєкого Сходу в одну армію, котра вже виділяє передові ряди на поле боротьби, і ся боротьба розвиваєт ся тепер під кличами оборони, за знищенє японського імперіялізму.

Відгородившись таким робом, японський імперіялізм, очевидно, думає продовжати своє діло закріплення ся на азійським материку. Покищо в сих намірах він не стрічає перепон, але се тільки тепер, так як сили ворожі японському імперіялізму лише починають розвивати свою протидіяльність. Послідні події в Китаю поставили Японію перед серйозними трудностями, так як японським імперіялістам приходиться зноу починати снувати свої сіти, бо старі сіти розірвались послідними подіями. Розгром партії "Аньфустів" — серйозний удар японському впливови не тільки в Китаю, але і на цілім азійським материку. Проти домаганя японського імперіялізму повстають тепер працюючі маси цілого Далєкого Сходу. Палаюча в огні повстань Корея, Китай, починаючий нову революцію, російське населенє Далєкого Сходу, палаюче, ненавистю до японського насила, — все те споює працюючих Далєкого Сходу в одну армію, котра вже виділяє передові ряди на поле боротьби, і ся боротьба розвиваєт ся тепер під кличами оборони, за знищенє японського імперіялізму.

Відгородившись таким робом, японський імперіялізм, очевидно, думає продовжати своє діло закріплення ся на азійським материку. Покищо в сих намірах він не стрічає перепон, але се тільки тепер, так як сили ворожі японському імперіялізму лише починають розвивати свою протидіяльність. Послідні події в Китаю поставили Японію перед серйозними трудностями, так як японським імперіялістам приходиться зноу починати снувати свої сіти, бо старі сіти розірвались послідними подіями. Розгром партії "Аньфустів" — серйозний удар японському впливови не тільки в Китаю, але і на цілім азійським материку. Проти домаганя японського імперіялізму повстають тепер працюючі маси цілого Далєкого Сходу. Палаюча в огні повстань Корея, Китай, починаючий нову революцію, російське населенє Далєкого Сходу, палаюче, ненавистю до японського насила, — все те споює працюючих Далєкого Сходу в одну армію, котра вже виділяє передові ряди на поле боротьби, і ся боротьба розвиваєт ся тепер під кличами оборони, за знищенє японського імперіялізму.

"БІОГРАФІЯ" ДВОХ БАНДИТІВ.

Виходячи в Празі російська есерівська "Воля Росії" подєє слідуєче про подвиги російських контрреволюційних генералів Балаховича і Пермікіна, послідних союзників Петлюри:

"До половини жовтня 1919 р. Балахович зі своїм відділом партизанів, входив у склад північно-західної армії і, мабуть, підчинив ся головному командованню ген. Юденіча. Між штабом одначє Балаховича і Юденіча вела ся безперервна боротьба.

Головною причиною були грошеві непорозуміння. В маю 1919 р. Балахович напав на Гдов і зрабував там 3.500.000 царських рублів. Одначасно ограблено також і приватних мешканців і забрано 35 возів цінних річей. Сєю добичею обіцяв він поділити ся з ген. Юденічем, та сего не зробив. Юденіч в той час ще не дістав був грошевої підмоги і ціла шапка його 52 генералів, 286 полковників і 5.000 обідраних ювінів домагали ся средств до життя.

Червоний наступ дещо змичив сєю кризу. В занятих частинах деяких повітів, кождий відділ грабив на власну руку, та найсмакніший кусок припав зноу Балаховичови.

Як Балахович грабив Псков, як публично вбивав тисячі мирних мешканців, вистаричь вказати, що за час двох місяців він повисив тільки 6.000 жінок і дітей! Кілько ввінто поза містом, ніхто не знає.

Юденіч старив ся притягнути Балаховича на свою сторону і йому іменував його генерал майором. Балахович додержаво пригнав, одначє лобиче не віддав.

Тут пораз-перший виступає тоді ще полковник Пермікін. Йому то Юденіч віддав прида шоби відобрав від Балаховича 2 стрілецький корпус, а самого його арештувати. В тому самому приказі відбрано Балаховичови командованє за "постійні грабїжі і розбої".

Пермікін атакував Псков з півночі, в той час, як большевики наступали з півдня і сходу. Пермікінові вдало ся полонити Балаховича, його штаб і охорону, а також фабрику фальшивих грошей. Балаховича арештовано і зажадало від него офіційського слова чести. Слово він дав, одначє не додержав і втік за границю Естонії. Звідси розпочав він свій похід проти Юденіча і Пермікіна.

"Описля Балахович у своїй газеті "Вірний Путь", признає ся сєю, що його люди розбийники, що він справді ограбив псковських Жидів, що він вбивав без суду, що для святої справи бив фальшиві гроші.

Приказом Юденіча з дня 24. жовтня, Балаховича проголошено дезертиром.

В тому самому місяці дав себе пізнати Пермікін, який отрапив гагтинський двір, а забрані там твори штуки, продав для власної користі. За ту справу, як і за продажу апазів біблія був він поставлений перед суд. Накінєць арештував його Балахович, який зноу явив ся, шоби бодай забрати пошениці Юденічови "фунти" Коляка.

Одначє авантюри Балаховича прийшов скоро кінець. Не вдался напад і ув'язненє ним Юденіча, як покінчили ся голюсним скандалом і вмішанєм ся Англіїців, спонукачи Балаховича вийхати до Литви.

Тепер оба бандити в генеральських еполетах зноу виринули на поверхню. До спілки з Савінковим їдуть, шоби повалити большевиків.

Армія У. Н. Р. поградуєвати тільки по причині таких союзників".

Так писала "Воля Росії" місяць т-му назад. Тепер вже і "бандити в генеральських еполетах" і союзна їм "армія У. Н. Р." під проводом погромника-отамана Петлюри зноу потонули, шоби не виринути вже більше на поверхню.